

Tilia mongolica

lipa mongolska

Tilia mongolica (lipa mongolska) pochodzi z Mongolii i Chin, gdzie rośnie na zalesionych zboczach gór w klimacie kontynentalnym obok takich gatunków jak *Phellodendron amurense*, *Carpinus cordata* i *Maackia amurensis*. Drzewo zostało odkryte przez polsko-rosyjskiego biologa i badacza Nikołaja Przewalskiego, a w 1880 roku opisał je rosyjski botanik Karol Maksymowicz. W swoim rodzimym środowisku ta wolno rosnąca lipa może osiągnąć wysokość 25 metrów. W uprawie jej wysokość ogranicza się do dziesięciu metrów, choć znane są starsze i wyższe drzewa. *Tilia mongolica* tworzy półtwartą, szeroką, jajowatą do okrągłej koronę o szerokości około ośmiu metrów.

Lipę mongolską można łatwo rozpoznać po dekoracyjnie głęboko wyciętym liściu, który pod względem formy przypomina liść winorośli, choć jest znacznie mniejszy. Błyszczące, skórzaste liście na początku są czerwone, później zmieniają barwę na zieloną z niebieskozielonym spodem, a jesienią są intensywnie żółte. Im cieplejsze lato, tym intensywniejsze jesienne kolory. W lipcu *Tilia mongolica* tworzy wyraźne, kremowobiałe kwiatostany osadzone pionowo nad liśćmi. Pszczoły i inne owady wprost je uwielbiają! Po kwitnieniu pojawiają się małe, owalne orzeszki, które pozostają na drzewie do późnej jesieni. Młode lipy mongolskie mają szarą, gładką korę, która w miarę dojrzewania drzewa łuszczy się podłużnymi pasami.

Tilia mongolica wytrzymuje suszę i cień, jest bardzo odporna, a przy tym nie atakują jej szkodniki. Gałęzie tej odmiany lipy są kruche i mogą się łamać przy silnym wietrze, dlatego ważne jest, aby była ona usytuowana w miejscu osłoniętym. Lipa mongolska występuje na bardziej kwaśnych, brązowych glebach leśnych, ale dość dobrze przystosowuje się do większości rodzajów gleb, a w swoim rodzimym środowisku rośnie nawet na piargach. *Tilia mongolica* jest idealna do parków i ogrodów, a odmiana Buda nadaje się również do nasadzeń miejskich w miejscach utwardzonych.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa wielopniowe, drzewa dające cień

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, pas zieleni, duży ogród, cmentarz, tereny przemysłowe | **Chodnik:** brak

CECHY

Kształt korony: kulista, szeroko jajowata | **Struktura korony:** półtwarda | **Wysokość:** 8 - 10 m | **Szerokość:** 6 - 8 m | **Strefa mrozoodporności:** 6A - 8A

WYMAGANIA

Wiatr: nieodporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, gleba torfiasta, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta, wszystkie typy gleb | **Stopień użyczenia:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny, zasadowy | **Rośliny pożyteczne:** pszczoły, motyle | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na suszę, tolerancja na zanieczyszczenie powietrza

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: baldachogrona, efektowne, zwisające, silnie pachnące | **Kolor kwiatów:** kremowobiałe | **Termin kwitnienia:** lipiec - lipiec | **Kolor liści:** pączki czerwone, zielony, spodem niebieskozielony | **Liście:** opadające zimą, sercowate, małe, głęboko powcinane (dissectum), ząbkowane, wrębne | **Kolor jesienią:** złotożółte | **Owoce:** niepozorne, orzech | **Kolor owoców:** szarozielony | **Kolor kory:** szarobrązowy | **Kora:** delikatnie brudowana | **Kolor pędów:** czerwono-brązowy | **Pędy:** nagie, zwisające | **System korzeniowy:** głęboki, rozległy, korzenie boczne, korzeń główny